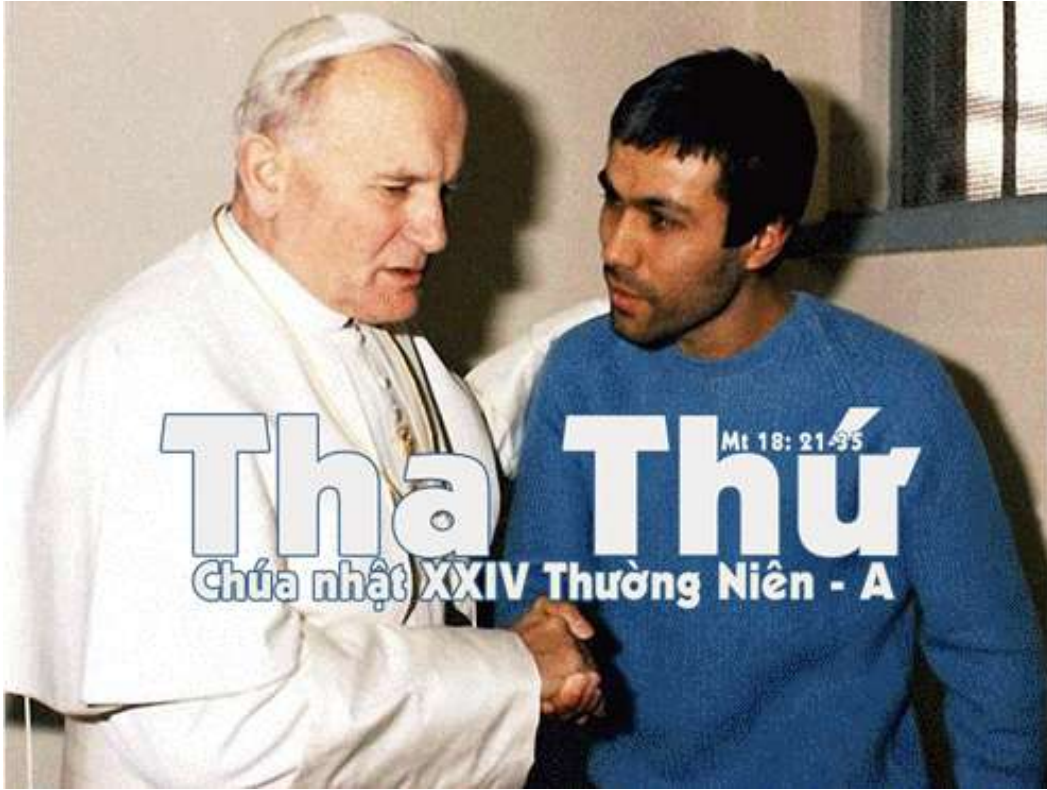

CHÚA NHẬT XXIV THƯỜNG NIÊN-A

Ngày 11 tháng 9 năm 2011

www.40giayloichua.net

BÀI ĐỌC I: Hc 27:30 – 28:7

Bài trích sách Đức Huấn Ca.

Thịnh nộ và giận dữ, cả hai đều đáng ghê tởm, người có tội đều mắc cả hai. Ai muốn báo thù, sẽ bị Chúa Báo thù, và Chúa nghiêm trị tội lỗi nó. Người hãy tha thứ cho kẻ làm hại người, thì khi người cầu nguyện, người sẽ được tha. Người này tích lòng giận ghét người kia, mà dám xin Chúa cứu chữa sao? Nó chẳng thương xót người đồng loại với nó, mà còn cầu xin tha thứ tội lỗi nó làm sao? Nó là xác thịt mà tích lòng thịnh nộ, nó dám xin Chúa tha thứ làm sao? Ai sẽ khẩn cầu cho tội ác nó? Người hãy nhớ đến điều sau hết, và chấm dứt hận thù; hãy nhớ đến sự hư nát và sự chết, hãy trung thành với các giới răn. Hãy nhớ kính sợ Thiên Chúa, và đừng giận ghét kẻ khác. Hãy nhớ đến giao ước của Đấng Tối Cao, và hãy bỏ qua sự lầm lỗi của kẻ khác.

ĐÁP CA: Tv 102:1-2, 3-4, 9-10, 11-12

Đ. (8a) Chúa là Đấng thương xót và nhân ái, chậm bất bình và hết sức khoan nhân.

- Hồn tôi ơi, hãy chúc tụng Chúa, và toàn thể thân tôi, hãy chúc tụng danh Người. Hồn tôi ơi, hãy chúc tụng Chúa, và đừng bao giờ quên các ân huệ của Người. Đ.

- Người đã tha thứ mọi tội lỗi người, và đã chữa người khỏi tật nguyền. Người đã cứu người khỏi chết và ban cho người hồng ân nhân ái. **Đ.**
- Người không la rầy luôn mãi, cũng không hờn dỗi miên trường. Người không xử với ta như ta đáng tội, và không trả cho ta theo lỗi của ta. **Đ.**
- Như trời cao hơn mặt đất, Chúa yêu thương mạnh mẽ kẻ sợ Người. Lỗi ta làm, Chúa vớt ra khơi, tự Đông Tây muôn trùng xa cách. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Rm 14:7-9

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh chị em thân mến, không ai trong anh chị em được sống cho mình, và cũng không ai chết cho mình. Vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy dù chúng ta sống hay chết, chúng ta đều thuộc về Chúa. Vì lẽ ấy, nếu Đức Kitô đã chết, và sống lại, là để cai trị kẻ sống và kẻ chết.

ALLELUIA: Ga 13:34

Alleluia, alleluia. *Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương các con.* **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Mt 18:21-35

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy Phêrô đến thưa cùng Chúa Giêsu rằng: “Lạy Thầy, khi anh em xúc phạm đến con, con phải tha thứ cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần không?” Chúa Giêsu đáp: “Thầy không bảo con phải tha đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy. Về vấn đề này, thì nước trời cũng giống như ông vua kia muốn tính sổ với các đầy tớ. Trước hết người ta dẫn đến vua một người mắc nợ mười ngàn nén bạc. Người này không có gì trả, nên chủ ra lệnh bán y, vợ con và tất cả tài sản của y để trả hết nợ. Người đầy tớ liền sấp mình dưới chân chủ và van lạy rằng: ‘Xin vui lòng cho tôi khát một kỳ hạn và tôi sẽ trả lại cho ngài tất cả’. Người chủ động lòng thương trả tự do và tha nợ cho y. Khi ra về, tên đầy tớ gặp một người bạn mắc nợ y một trăm bạc; Y tóm lấy, bóp cổ mà nói rằng: ‘Hãy trả nợ cho ta’. Bấy giờ người bạn sấp mình dưới chân và van lạy rằng: ‘Xin vui lòng cho tôi khát một kỳ hạn, tôi sẽ trả hết nợ cho anh’. Y không nghe, bắt người bạn tống giam vào ngục cho đến khi trả nợ xong. Các bạn y chứng kiến cảnh tượng đó, rất khổ tâm, họ liền đi thuật lại cho chủ tất cả câu chuyện. Bấy giờ chủ đòi y đến và bảo rằng: ‘Tên đầy tớ ác kia, ta đã tha hết nợ cho người, vì người đã van xin ta; còn người, sao người không chịu thương bạn người như ta đã thương người?’ Chủ nổi giận, trao y cho lý hình hành hạ, cho đến khi trả hết nợ. Vậy Cha Thầy trên trời cũng xử với các con đúng như thế, nếu mỗi người trong các con không hết lòng tha thứ cho anh em mình.”

Chia sẻ

Ở bên Nhật, có một tên sát nhân khét tiếng đã từng giết hại nhiều người, hẳn chẳng may bị bắt và bị tống giam trong ngục, chờ ngày lãnh nhận bản án tử hình. Thế rồi có hai phụ nữ đạo đức đã tới thăm viếng và trò chuyện với hắn, nhưng hắn đã đáp lại bằng một cái nhìn hằn học. Trước khi ra về, họ đã để lại cho hắn cuốn Phúc âm với hy vọng mong manh là hắn sẽ đọc.

Quả thật, vì chẳng có việc gì làm, nên hắn đã tò mò mở ra, và rồi hình như có một sức thu hút nào đó, khiến hắn tiếp tục đọc, đọc mãi cho đến lời cầu của Chúa Giêsu trên thập giá:

- Lạy Cha, xin tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm.

Hắn đã dừng lại và nói:

- Sự kiện trên đã làm cho tôi xúc động và tôi cảm thấy dường như sự hung dữ và tàn bạo của tôi đã tan biến, bởi vì tôi đã tin.

Câu chuyện trên làm cho chúng ta nhớ tới người trộm lành trên thập giá. Mặc dù quãng đời dãi vãng chồng chất những tội lỗi, nhưng rồi anh đã được Chúa tha thứ. Chính Ngài đã nói với anh:

- Ta bảo thật, ngay hôm nay anh sẽ được ở trên thiên đàng với Ta.

Tên sát nhân ở Nhật Bản, cũng như người trộm lành đều là những kẻ tàn bạo, thế mà Chúa đã xót thương, cho ăn năn sám hối vào những giây phút cuối cùng của cuộc đời, thì tự hỏi làm sao chúng ta lại khước từ, chẳng tha thứ cho nhau.

Chính Ngài đã khẳng định qua đoạn Tin mừng sáng hôm nay:

- Thầy không bảo các con phải tha thứ đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy, có nghĩa là phải tha thứ cho nhau mãi mãi.

Và để xác minh cho sự thật trên người ta đã đưa ra một câu chuyện cụ thể đó là câu chuyện về tên đầy tớ độc ác. Như chúng ta thấy, khi mắc nợ ai, chúng ta phải hoàn trả cho họ, đó là bổn phận của đức công bằng.

Cũng vậy, tên đầy tớ mắc nợ nhà vua mười ngàn nén bạc, mà hắn thì không có gì để trả, vì thế, nhà vua cứ dựa theo sự công bằng để ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con và tài sản mà trả nợ. Thế nhưng, nhà vua đã không hành động như thế. Ông đã không cư xử với hắn theo sự công bằng, mà theo lòng thương xót, bởi thế ông đã tha bổng cho y, và đòi y cũng phải thương xót đối với những người chung quanh:

- Ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, thì đến lượt ngươi, ngươi cũng phải thương xót bạn ngươi như ta đã thương xót ngươi.

Trong mối liên hệ giữa người với người, chúng ta thấy công bằng phải đi trước bác ái và làm nền tảng cho bác ái, bởi vì nếu không có công bằng thì cũng chẳng có bác ái. Thế nhưng nhiều lúc chúng ta phải vượt lên trên cái nền tảng công bằng này để biểu lộ một tình yêu thương và tha thứ.

Còn chúng ta thì sao, liệu chúng ta có sẵn sàng tha thứ cho anh em để rồi bản thân chúng ta sẽ được hưởng nhờ lòng thương xót của Chúa hay không?

Tha thứ

Thánh Gandhi nói: “*Nếu áp dụng luật mắt đền mắt, thế giới sẽ chỉ toàn người mù*”. Sẽ không thể sống được nếu thiếu sự tha thứ. Tha thứ cần thiết cho con người như khí trời. Kể dụ ngôn hôm nay, Chúa Giêsu cho ta thấy tính cách cần thiết và cấp thiết của tha thứ.

Phải tha thứ vì ***con người là bất toàn***. Có những xúc phạm cố ý. Nhưng rất nhiều khi xúc phạm chỉ là vô tình, thiếu ý thức. Chỉ cần một chút cảm thông, hiểu biết, tôi sẽ dễ bỏ qua, không chấp nhất. Nếu cứ mỗi lần bị xúc phạm tôi không thể nào nguôi ngoai thì chính tôi là người khổ nhất, vì tâm hồn mang nặng oán hờn sẽ không bao giờ bình an. Nếu tôi loại trừ tất cả những ai xúc phạm, thì sau cùng tôi sẽ chẳng còn sống với ai được. Tôi sẽ mất hết bạn bè. Thế giới sẽ chỉ toàn kẻ thù. Và tôi sẽ trở thành cô đơn.

Phải tha thứ vì ***chính ta cần được thứ tha***. Tôi cần sự tha thứ của chính mình vì bản thân tôi có biết bao lầm lỗi. Nếu tôi không tự tha thứ cho mình thì lương tâm sẽ cắn rứt dày vò khiến tôi suốt đời buồn phiền. Tôi cần sự tha thứ của người khác vì tôi đã xúc phạm nhiều đến anh em. Nếu mọi người không tha thứ cho tôi thì tôi đã bị khai trừ khỏi xã hội. Tôi cần sự tha thứ của Chúa vì tôi đã lỗi phạm đến Chúa rất nhiều. Nếu Chúa thẳng tay trừng phạt những tội xúc phạm đến Người thì tôi đã chết từ lâu. Biết bản thân mình yếu đuối, nhiều lỗi lầm, cần được tha thứ, tôi sẽ dễ cảm thông tha thứ cho anh em.

Phải tha thứ vì đó là **điều kiện để được thứ tha**. Trong Tin Mừng, Chúa nhấn mạnh điều này rất nhiều lần. Khi dạy ta đọc kinh Lạy Cha, Chúa bắt ta phải hứa tha thứ cho anh em khi xin Người tha thứ lỗi lầm của ta. Ở cuối kinh Lạy Cha, thánh Matthêu còn thêm: *“Thật vậy, nếu anh em tha lỗi cho người ta, thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em. Nhưng nếu anh em không tha thứ cho người ta, thì Cha anh em cũng sẽ không tha lỗi cho anh em”* (Mt 6:14-15).

Dụ ngôn hôm nay không những nhắc lại điều đó, mà còn cho thấy, tội ta xúc phạm đến Chúa muôn ngàn lần nặng nề hơn anh em xúc phạm đến ta. Thế mà Chúa vẫn sẵn sàng tha thứ cho ta một cách mau chóng, nhẹ nhàng, chỉ với một điều kiện là ta cũng phải tha cho anh em những lỗi lầm ít ỏi anh em xúc phạm đến ta.

Sau cùng ta cần tha thứ để trở nên giống **hình ảnh Thiên Chúa**. Thiên Chúa là người Cha rất nhân từ và rất hay tha thứ. Chúa Giêsu đã khắc họa rất rõ nét chân dung nhân từ của Thiên Chúa Cha trong dụ ngôn *“Người Cha nhân hậu”*. Và Người không ngừng mời gọi ta hãy nên hoàn thiện như Chúa Cha.

Chúa Giêsu xuống trần gian cho ta được chiêm ngưỡng khuôn mặt hiền hậu nhân từ hay tha thứ của Chúa Cha. Suốt cuộc đời trần thế, Người không ngừng tha thứ cho kẻ tội lỗi. Nhất là những kẻ đã xúc phạm đến Người. Còn cảnh tượng nào đẹp hơn cảnh tượng Người bị treo trên thập giá mà trái tim vẫn mở rộng yêu thương tha thứ. Còn lời nào đẹp hơn lời Người cầu nguyện trong lúc đau đớn tột cùng mà vẫn nhớ đến người khác, không phải nhớ đến người làm ơn mà là nhớ đến những người xúc phạm, làm hại mình: *“Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm”* (Lc 23,34). Và khi từ cõi chết sống lại, Người đã tha thứ cho Phêrô dù môn đệ thân tín này đã chối Người. Người đã tha thứ cho các môn đệ dù các ông đã bỏ mặc Người trong lúc gian nan.

Sự tha thứ làm nên vẻ đẹp của tâm hồn con người. Vẻ đẹp tự chế. Vẻ đẹp khoan dung. Vẻ đẹp của tâm hồn vượt lên trên chính mình. Vẻ đẹp đề cao giá trị con người.

Sự tha thứ làm nên vẻ đẹp của thế giới. Một thế giới cảm thông, chan hòa. Một thế giới chứa chan tình huynh đệ. Một thế giới mang vẻ đẹp của dung nhan Thiên Chúa.

Lạy Chúa xin thương xót chúng con.

DTGM. Ngô Quang Kiệt

